

காட்சி - 3

இடம் :- அத்தினாபுரி அரண்மனை வாயில்

காலம் :- நண்பகல்

பாத்திரங்கள் :- துஷ்யந்தன், வாயிற்காவலன், புரோகிதர், சோமநாதர், சகுந்தலை, கௌதமி, சார்ங்கரவன், சாரத்துவன் முதலியோர் (சகுந்தலை முதலியோர் அத்தினாபுரி அரண்மனை வாயிலில் நிற்கிறார்கள்.)

சார்ங்கரவன்:- (வாயிற்காவலனுடன்) நாங்கள் கண்ணுவ முனிவரின் ஆச்சிரமத்திலிருந்து வருகின்றோம். அரசருக்கு செய்தி யொன்றினை வழங்கவேண்டும்.

வா. காவலன் :- (பெருமூச்சுவிட்டபடி) இவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது கண்ணுவ முனிவரது செய்தி. அதனைத் தாமதப்படுத்தல் தகாது. ஆனால் மன்னன் இப்பொழுதுதான் அரசுகாரியங்களைக் கவனித்துவிட்டு இளைப்பாறச் சென்றுள்ளார். இந்த நேரத்தில் முனிவரின் செய்தி வந்துள்ளது. சூரியன் ஒளியையும், வெப்பத்தையும் கொடுப்பது போல், காற்று அல்லும் பகலும் அயராது வீசிக் கொண்டிருப்பது போல், ஆதிசேடன் இப்பூவுலகை எந்நேரமும் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது போல், ஒரு நாட்டின் அரசரும் குடிமக்களைக் கண்ணை இமைகாப்பது போல் எந்நேரமும் விழிப்புடன் காத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அரசருக்கு ஏது ஓய்வு? (துஷ்யந்தனிடம் செல்கிறான்.)

துஷ்யந்தன் :- என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்?

வா. காவலன்:- அரசே, ஆசிரமவாசிகள் அரண்மனை வாயிலில் நிற்கிறார்கள். கண்ணுவ முனிவரிடமிருந்து செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறார்களாம். அதனைத் தங்களிடம் நேரிற் கையளிக்க வேண்டுமாம்.

துஷ்யந்தன் :- கண்ணுவ முனிவர்களின் தூதுவர்களா? அப்படியானால் அந்த ஆச்சிரமவாசிகளை நம் வேதவழக்கின்படி வரவேற்று, வேள்விச்சாலைக்கு அழைத்து வருமாறு புரோகிதர் சோமநாதரிடம் கூறு. (துஷ்யந்தன் வேள்விச்சாலைக்குச் செல்கின்றான். புரோகிதர் சோமநாதர், சகுந்தலை மற்றும் ஆச்சிரமவாசிகளை வேள்விச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்)

(வேள்விச்சாலை)

சோமநாதர்:- அரசே, இவர்களிடம் கண்ணுவதேவர் அனுப்பிய செய்தியொன்று இருக்கிறதாம். அதனைத் தருவதற்கு இங்கு வந்துள்ளார்கள்.

துஷ்யந்தன் :- கண்ணுவ முனிவரின் செய்தியா? விரைந்து கூறுங்கள்.

சார்ங்கரவன் :- அரசே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகுக, எதிலும் வெற்றி பெறுவீராக.

துஷ்யந்தன் :- முனிவர்களின் தவத்திற்கு இடையூறு எதுவும் இல்லையே? எல்லோரும் நலந்தானே?

சார்ங்கரவன் :- தங்கள் நல்லாட்சியில் தவச் செயல்களுக்கு ஏது இடையூறு?

துஷ்யந்தன் :- கண்ணுவ முனிவர் உலகின் நன்மைக்காக வாழ்பவர். அவரின் நலமெப்படி?

சார்ங்கரவன் :- நாளும் வேதம் ஓதும் முனிவர்களின் நலத்திற்கு எவ்வித குறையும் ஏற்படுவதில்லை.

துஷ்யந்தன் :- முனிவரிடமிருந்து என்ன செய்தி கொண்டு வந்தீர்கள்?

சார்ங்கரவன்:-அரசே, இதோ அவரின் செய்தியைக் கூறுகிறேன். “மன்னனாகிய நீர் எனது மகள் சகுந்தலையைக் காந்தருவமணம் புரிந்தமை பற்றி அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நான் தவச்செல்வம் உடையேன். நீர் அரசசெல்வம் உடையீர். இவளோ உம்மிடத்திற் பேரன்புடையவள். இவளை நும் மனைக்கிழத்தியாக ஏற்பீராக. இவள் நல்வினைப் பயன் எதுவோ அது நடக்கட்டும்” இதைத் தான் கண்ணுவமுனிவர் உம்மிடம் கூறும் படி என்னைப் பணித்தார்.

துஷ்யந்தன் :- நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? முனிவரின் செய்தி எனக்கு வியப்பூட்டுகிறது. நீங்கள் கூறுவது என்ன கட்டுக்கதையா? புனைகதையா?

சகுந்தலை :- கொடுமை! இச் சொற்கள் என்னைச் சுடுகின்றன.

துஷ்யந்தன் :- என்ன! என்ன! இவளை நான் முன்பு மணந்துகொண்டேனா? இப் பெண்ணை முன்னர் கண்டதாகக் கூட எனக்கு நினைவில்லை.

சகுந்தலை :- ஐயகோ! இக்கடுஞ்சொற்கள் என் உள்ளத்தை வருத்துகின்றனவே.

சார்ங்கரவன் :- அரசே, நீங்கள் இப்படிச் கூறுவது தர்மமாகுமா? பெண்பழி பொல்லாதது அரசே.

துஷ்யந்தன் :- நீங்கள் ஆச்சிரமவாசிகள். என் முன் பொய்யுரை பகர்வது தகுமா?

சார்ங்கரவன் :- அதிகாரம், புகழ், செல்வம் என்பன வந்துவிட்டால் மனிதருக்கு மதம் பிடித்துவிடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. தாங்களும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல போலும். உங்கள் மனமும் கணத்திற்கு கணம் மாறுகிறதே.

துஷ்யந்தன் :- முனிவர்களே இப்படியேன் என் மீது பழிசுமத்துகிறீர்கள்?

கௌதமி :- (சகுந்தலையின் முக்காட்டை நீக்குகிறான்) மகளே, இனியாதல் உன் பதி உன்னைத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். (அரசன் திகைத்து சிறிது நேரம் மௌனமாக இருக்கிறான்)

சார்ங்கரவன் :- அரசே, ஏன் மௌனம் ? இப்போதாவது ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா ?

துஷ்யந்தன் :- இல்லை, இல்லை, இப்பெண்ணைக்கண்டதுமில்லை. மணந்த
ஞாபகமும் இல்லை. இவளை நான் எப்படி ஏற்பேன் ?

சார்ங்கரவன் :- கண்ணுவ முனிவரின் கூற்றையா நீர் அவமதிக்கிறீர் ?

சாரத்துவன் :- சார்ங்கரவ, உன் வாதத்தை நிறுத்து. இனி சகுந்தலை பேசட்டும்.
சகுந்தலா, நீயே உன் நிலைமையை எடுத்துக்கூறு.

சகுந்தலை : - அரசே, முன்னாளிலே சூது வாத அறியாத என்னை மணந்து
இப்பொழுது மறந்தவர்போல நடந்து கொள்வது தகாது.

துஷ்யந்தன்:- என்னை ஏனிப்படிச் சூழப்புகிறாய் ? நீதிவழி நின்று
செங்கோலோச்சும் என் குலத்தின் கீர்த்தியையும், பெருமை
யையும் கெடுக்கப் பார்க்கிறாய். என்னை இழிந்தவனாக்கச்
சூழ்ச்சி செய்கிறாயா ?

சகுந்தலை :- உங்கள் ஐயத்தைப் போக்க உங்களால் தரப்பட்ட அடையாளச் சின்னத்தைக் காட்டவா?

துஷ்யந்தன் :- ஆம் அதுவும் நல்ல வழிதான். எங்கே காட்டு பார்க்கலாம். ?

சகுந்தலை :- (கணையாழியைத் தேடிப் பார்த்துக் காணாத நிலையில்) ஐயகோ! இது என்ன அபத்தம். என்கையிற் கிடந்த கணையாழியைக் காணவில்லையே.

கௌதமி :- சசி தீர்த்தத்தில் நீராடியபொழுது கணையாழி கழன்று வீழ்ந்து விட்டதோ என்னவோ!

துஷ்யந்தன் :- (புன்சிரிப்புடன்) நன்று! நன்று! இரு மடந்தையரும் என்னை ஏமாற்றவா பார்க்கிறீர்கள்?

கௌதமி :- நாங்கள் ஏமாற்றுபவர்கள் அல்லர்.

சகுந்தலை :- இது விதியா? இல்லை சதியா? நான் என்ன செய்வேன்!

துஷ்யந்தன் :- சாதூரியம் நிறைந்தவர்கள் பெண்கள். நீங்கள் அதனை நிரூபித்து விட்டீர்களே. குயில் அதன் குஞ்சுகளை எவ்வாறு வளர்க்கிறது என்பது இந்தக் குவலயம் அறிந்ததே.

கௌதமி :- அரசே, சகுந்தலை தபோவனத்தில் வளர்ந்தவள். வஞ்சனையோ, பொய்யோ அறியாதவள்.

துஷ்யந்தன் :- உங்கள் சாகசப் பேச்சை நம்புவதற்கு நான் முட்டாளல்ல.

சகுந்தலை :- (ஆத்திரத்துடன்) நாங்கள் எவரையும் முட்டாளாக்க வரவில்லை. உம்மைப்போல் உள்ளத்தில் நஞ்சும் உதட்டில் தேனும் உள்ளவர்களல்ல நாங்கள். ஐயகோ! நயவஞ்சகனின் கையிற் சிக்கி மானமிழந்த மங்கையாகிவிட்டேன். என் செய்வேன்!

சார்ங்கரவன் :- அரசே, எங்கள் குருவின் கட்டளையை நிறைவேற்றிவிட்டோம். இவளைக் கொண்டுவந்து இங்கு சேர்த்துவிட்டோம். இவள் உம்

மனைவி. அவளை நீங்கள் ஏற்கலாம். ஏற்காமல் விடலாம். அது உம் சித்தம் நாங்கள் செல்கிறோம். (புறப்படுகிறார்கள்)

சகுந்தலை :- ஆ! நீங்களும் என்னை விட்டு விட்டா செல்கிறீர்கள்? (அவர்களின் பின்னே செல்கிறாள்)

சார்ங்கரவன் :- நில். அங்கே, நீ விதைத்ததைத் தானே அறுவடை செய்கிறாய். (சற்று மனமிரங்கி) சகுந்தலா, நீ பதிவிரதை என்பது உண்மையானால் நீ பதிவீட்டில் இருப்பதே மேல்.

துஷ்யந்தன் :- முனிவர்களே, இவளை ஏனிங்கு விட்டுச் செல்கிறீர்கள்? ஆ! ஆ!! ஆ!!! நான் சொல்வதையும் கேளாமல் விரைந்து செல்கிறார்களே ... புரோகிதரே, இதற்கு என்ன செய்யலாம்? இப்பெண்ணை இங்கு விட்டுச் செல்கிறார்களே. எனக்கொரு வழிகூறும்.

புரோகிதர் :- இவள் இங்குள்ள மாதர் பள்ளியிற் சிலகாலம் தங்கியிருக்கட்டும்.

துஷ்யந்தன் :- அப்படியே ஆகட்டும்.

புரோகிதர் :- குழந்தாய், என் பின்னே வா. (சகுந்தலை அழுதுகொண்டு பின்னே செல்கிறாள்)

துஷ்யந்தன் :- இது என்ன ஒலி கேட்கிறது? (புரோகிதர் சிறிது நேரத்திற் திரும்பி வருகிறார்) புரோகிதரே, ஏன் திரும்பிவிட்டீர்?

புரோகிதர் :- அரசே, ஓர் அதிசய சம்பவம் நடந்தது. அதைச் சொல்லவே வந்தேன்.

துஷ்யந்தன் :- என்ன அது?

புரோகிதர் :- அந்த ஆச்சிரமவாசிகள் திரும்பிச் சென்ற பின்னர் அந்தப் பெண் பயந்து நடுங்கி அழுத்தொடங்கினாள். சோதி போன்ற ஒன்று அங்கு தோன்றியது. அது அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்று தேவமாதர் தடாகத்தில் மறைந்துவிட்டது.

துஷ்யந்தன் :- (துஷ்யந்தன் தனக்குள்) என்ன ஆச்சரியம்! என் மனம் கலங்குகிறது.
அதிலேதும் உண்மை இருக்குமோ?

புரோகிதர் :- அரசே, சென்று ஓய்வெடுங்கள். அதுவே இப்போது உங்கட்குத் தேவை.

காட்சி - 4

இடம் :- அத்தினாபுரி கடைத்தெரு

காலம் :- முற்பகல்

பாத்திரங்கள் :- மீனவர், காவலாளி

காவலன் 1 :- (மீனவனைப் பார்த்து) இது வைர மோதிரம் அரசரது நாமமும் இதிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை எங்கே திருடினாய்?

மீனவன் :- ஐயா, நான் திருடனல்லன்; அப்படிப்பட்ட ஈனச்செயலை நான் செய்வதில்லை.

காவலன் 1 :- அப்படியானால் அரசர் இதை உனக்குத் தானஞ் செய்தாரா?

மீனவன் :- மன்னிக்க வேண்டும். நான் சக்கிராவதார நதிக்கரையில் மீன் பிடித்துச் சீவனம் செய்பவன்.

காவலன் 1 :- உன் வரலாறு எனக்கு அவசியமில்லை. இம்மோதிரம் உனக்கு எப்படிக் கிடைத்தது?

மீனவன் :- அதைத்தான் ஐயா, சொல்ல வருகின்றேன். நான் நேர்மையாகத் தொழில் செய்து என் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறேன்.

காவலன் 1 :- நாங்கள் கேட்பது ஒன்று. நீ சொல்வது வேறு. உன் கன்னத்தில் இரண்டு போட்டாற்றான் உள்ளதைச் சொல்வாய். இம்மோதிரத்தை எங்கே களவாடினாய்?

மீனவன் :- ஆம் சுவாமி, அதனைத்தான் சொல்வேன். பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தத் தொழிலைத்தான் செய்கிறேன். தூண்டில் வலை கொண்டு மீன்பிடித்து வருகிறேன்.

காவலன் 1 :- சரி, சரி விரைவாகச் சொல்.

மீனவன் :- வழக்கம்போல் அன்றொருநாள் மீன் பிடிக்கும்போது ஒரு செம்மீன் வலைக்குட்பட்டது. அம் மீனை நான் அரிந்து பார்த்தபோது இந்த மோதிரம் கிடைத்தது. அதை விற்கவே கொண்டுவந்தேன். அப்பொழுது நீங்கள் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து விட்டீர்கள். நான் சொல்வது உண்மை. இதற்குமேல் எனக்கு வேறொன்றுந் தெரியாது.

(மீனவனை அழைத்துக்கொண்டு காவலாளிகள் அரண்மனை வாயிலுக்குச் செல்கிறார்கள். வாயிலில் மீனவனை ஒரு காவலாளியுடன் நிறுத்திவிட்டு மற்றவன் அரசனிடம் செல்கிறான்.)

காவலன் :- இன்று கடற்கரையில் கண்காணிப்பு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு மீனவன் இந்தக்கணையாழியைக் கொண்டு விற்பதற்காக அங்கு வந்திருந்தான். இந்தக் கணையாழியில் தங்கள் நாமம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு இங்கு வந்தோம்.

துஷ்யந்தன் :- இதுதானா அந்தக் கணையாழி? (துஷ்யந்தனின் மனத்தில் பழைய நினைவுகள் மீண்டும் தோன்றுகின்றன. சகுந்தலையின் நினைவு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அவள் அரசவையில் கூறிய வார்த்தைகள் காதிற்குள் கணீரென ஒலித்தன. மனம் வெதும்பினான். சற்றுநேரம் திகைத்தான். பின் நிதானமடைந்து) இந்தக் கணையாழி இங்கு இருக்கட்டும். நீ இந்தப் பொற்காசுகளை அந்த மீனவனிடம் கொடுத்து அவனை வீட்டிற்கு அனுப்பிவை. (மீனவனிடம் பொற்காசுகளைக் கொடுக்கிறான் காவலாளி. மீனவன் பொற்காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அரண்மனை வாயிலுக்குச் செல்கிறான்.)

துஷ்யந்தன் :- இந்தக் கணையாழி அன்று சகுந்தலையயிடங் கொடுத்த அதே கணையாழிதான். அவளை நான் காந்தருவமணம் புரிந்ததும் உண்மைதான். அது ஏன் என் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை? எது என்னை மறக்கச் செய்தது? சகுந்தலையைக் கண்டபோதுஞ் சரி, அவள் வார்த்தைகள் மூலம் அதனை நினைவுபடுத்த முயன்றபோதுஞ் சரி அந்த நினைவுகள் என் நினைவிற்கு வரவில்லையே! என்ன கொடுமை செய்துவிட்டேன் ! அவளை பலர் முன்னிலையில் அவமதித்துவிட்டேன். சகுந்தலையைக்கண்டு என்நிலைமையைக் கூறுவேன். மன்னிப்புக் கோரும் வரை எனக்கு நிம்மதியேது? சகுந்தலை. நீ எங்கிருக்கிறாய்? இதோ புறப்படுகின்றேன்.

(துஷ்யந்தன் சகுந்தலையைத் தேடிச்சென்று, துன்பங்கள் பலவற்றைச் சந்தித்து, இறுதியில் ஏமகூடமலையிலுள்ள தவப்பள்ளியில் சகுந்தலையைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.)

அரும்புதங்கள்

வேள்விச்சாலை	-	யாகசாலை
மனைக்கிழத்தி	-	மனைவி
பகர்வது	-	கூறுவது
கணம்	-	நொடிப்பொழுது
செங்கோல்	-	சிறந்த ஆட்சி
கீர்த்தி	-	புகழ்
குவலயம்	-	உலகம்
அல்	-	இரவு
பதிவிரதை	-	கற்புக்கரசி
பதி	-	கணவன்
புரோகிதர்	-	மதச்சடங்கு செய்யும் குரு

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. அரசன் ஒருவனின் பணியென வாயிற்காவலன் எதனைக் கருதுகிறான்?
2. ஆசிரமவாசிகள் அரசரிடம் எதனைக்கோருவர் எனும் எதிர்பார்ப்பு துஷ்யந்த மகாராஜாவிடம் இருந்தது?
3. கண்ணுவ முனிவரின் செய்தி யாது? அதனை அறிந்து அரசன் கூறிய பதில் யாது?
4. துஷ்யந்தன் கருத்துக்கான மறுப்பு ஆசிரமவாசிகளிடம் எவ்வாறு வெளிப்பட்டது?
5. கணையாழி எவ்வகையில் அரசனின் பார்வைக்கு வந்தது? அதனைக் கண்டபோது அவனது உணர்வு வெளிப்பாடு எவ்வாறு அமைந்தது?

செயற்பாடு

அத்தினாபுரி கடைத்தெருவில் மீனவனுக்கும் காவலாளிக்கும் இடையே இடம்பெற்ற உரையாடலை நடித்துக்காட்டுக.

முன்னொட்டுக்களும் பின்னொட்டுக்களும்

விஞ்ஞானம்

அவமானம்

காப்பீடு

பொறுமை

மேலுள்ள சொற்களை அவதானிப்போம்.

அவை எவ்வாறு ஆக்கப்பட்டுள்ளன?

வி + ஞானம்

அவ + மானம்

மேலுள்ள சொற்கள், ஞானம், மானம் ஆகிய சொற்களுக்கு முன்னால் முறையே வி, அவ என்னும் ஒட்டுக்களை ஒட்டுவதன் மூலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சொற்கள் அல்லது உருபங்களுக்கு முன்னால் ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படுவதை **முன்னொட்டுக்கள்** என அழைப்போம்.

காப்பு + ஈடு

பொறு + மை

மேலுள்ள சொற்கள், காப்பு, பொறு ஆகிய சொற்களுக்கு பின்னால் முறையே ஈடு, மை என்னும் ஒட்டுக்களை ஒட்டுவதன் மூலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சொற்கள் அல்லது உருபங்களுக்குப் பின்னால் ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படுவதை **பின்னொட்டுக்கள்** என அழைப்போம்.

முன்னொட்டு, பின்னொட்டுக்களுக்கு மேலும் சில உதாரணங்களை அவதானிப்போம்.

முன்னொட்டுக்கள்

அஃறிணை,

கண்ணோட்டம்

மறுதலை,

மீயொலி

அநியாயம்,

சகபாடி

பிற்காலம்,

கையளித்தல்

முன்னேற்பாடு,

தலையெடுத்தல்

பின்னொட்டுக்கள்

நோயாளி,	வெளிப்படை
நியாயவாதி,	உள்ளுறை
கருதுகோள்,	மறுமை
தனிமை,	கல்விமான்
உடன்பாடு,	வேலைக்காரன்

பின்வருவனவற்றுள் முன்னொட்டு, பின்னொட்டு என்பவற்றை வேறுபடுத்தி எழுதுக.

அண்ணன்மார், உழைப்பாளி, மறுமலர்ச்சி, அகலம், கோழைத்தனம், அகாலம், வருகை, அவமானம், இடர்பாடு, பிற்போக்கு

விவாத நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் பார்த்ததுண்டா? உங்கள் பாடசாலையில், பொது நிகழ்வுகளில், தொலைக்காட்சி முதலியவற்றில் நீங்கள் விவாத நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்திருப்பீர்கள்.

அந்த நிகழ்ச்சியின் இயல்புகளை நீங்கள் அவதானித்து இருக்கின்றீர்களா?

விவாதம் என்பது பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் ஒரு விடயம் தொடர்பில் காரணகாரியத் தொடர்புகளுடன் தர்க்கரீதியாக இடம்பெறும் உரையாடல் ஆகும்.

ஒரு விடயம் அல்லது தலைப்பினை ஒட்டியும் வெட்டியும் தர்க்க ரீதியாகக் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் கலையே இதுவாகும்.

விவாதத்தில் கருத்துக்களை முன்வைக்கும்போது கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியவை

- ★ விவாதிக்கப்போகும் தலைப்பைப் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ளல்.
- ★ பொருத்தமான தகவல்களைத் திரட்டிக்கொள்ளல்.
- ★ தெளிவான உச்சரிப்புடனும் தொனி வேறுபாட்டுடனும் பேசுதல்.
- ★ தலைப்பிற்குப் பொருத்தமானதும் சாதகமானதுமான கருத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக முன்வைத்தல்.
- ★ சாதாரண கருத்திலிருந்து பிரதான கருத்துவரை வளர்த்துச் செல்லல்.
- ★ தேவையான கருத்துக்களை அழுத்தியும் மீள வலியுறுத்தியும் கூறல்.
- ★ எதிர்த்தரப்பினரது கருத்துக்களுக்கு சரியானதும் ஆதார பூர்வமானதுமான பதிற்கருத்துக்களை முன்வைத்தல்.
- ★ குழு ஒருமைப்பாட்டுடன் செயற்படல்.
- ★ சுற்றிவளைத்துப் பேசுதல், உபகதை சொல்லல், நேரிடையாகத் தாக்குதல், தலைப்பினின்றும் விலகுதல், சொற்பொழிவு போன்று நிகழ்த்துதல், கூறியது கூறல் போன்றவற்றைத் தவிர்த்தல்.

செயற்பாடு

குழுக்களாகச் செயற்பட்டு பின்வரும் தலைப்புக்களில் விவாதியுங்கள்.

- ★ விஞ்ஞான வளர்ச்சியானது பாதக விளைவுகளையே அதிகளவில் ஏற்படுத்து கின்றது/இல்லை.
- ★ இன்றைய மாணவர்கள் மத்தியில் வாசிப்புப்பழக்கம் நலிவடைந்து செல்கின்றது/இல்லை.
- ★ தொலைக்காட்சி பயனுள்ள ஒரு தொடர்புச்சாதனமாகும்/ இல்லை.
- ★ கற்பனையாற்றல் விருத்திக்கு இலக்கியக்கல்வியே சிறந்தது/ இல்லை.
- ★ மாணவர்கள் மத்தியில் ஆரோக்கியமின்மை அதிகரிப்பதற்கு தவறான உணவுப்பழக்கமே காரணமாகும்/இல்லை.